

Sygn. akt V U 1229/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Głowczyński

Protokolant: star. sekr. sądowy Magdalena Teteruk

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku P. Ś. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę

na skutek odwołania P. Ś. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 23 listopada 2016 r.

znak (...)

zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. z dnia 23 listopada 2016 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy P. Ś. (1) prawo do emerytury od dnia 01 grudnia 2016 roku.

SSO Krzysztof Głowczyński

sygn. akt V U 1229/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy P. Ś. (1) prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż na dzień 01 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat. Jednocześnie organ rentowy nie uznał za prace wykonywane w szczególnych warunkach zatrudnienia ubezpieczonego w (...) S.A. Zakłady (...) w okresie od 01 stycznia 1988 r. do 31 października 1989 r., od 01 grudnia 1989 r. do 15 września 1993 r. i od 16 października 1993 r. do 30 czerwca 1997 r. ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 30 czerwca 1997 r. nie został określony charakter pracy zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r.; podane stanowisko pracy jest niezgodne z powołanymi przepisami branżowymi. O/ZUS poinformował także, że udowodniany przez wnioskodawcę okres pracy w szczególnych warunkach wynosi 9 lat, 1 miesiąc i 3 dni.

W odwołaniu od powyższej decyzji P. Ś. (1) wskazał, że z dniem 01 lipca 1997 r. został przeniesiony na podstawie sukcesji do Przedsiębiorstwa (...) S.A. O/L..

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie uzasadniając swoje stanowisko jak w zaskarżonej decyzji. Ponadto wskazał, że kolejną decyzją, z dnia 19 grudnia 2016 r. rozpatrzono okres pracy w szczególnych warunkach na podstawie świadectwa pracy z dnia 30 września 1999 r., wskazany w odwołaniu z dnia 06 grudnia 2016 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca P. Ś. (1), ur. (...), w dniu (...)ukończył 60 lat życia i na dzień 01 stycznia 1999 r. wykazał wymagane 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Wnioskodawca jest członkiem OFE ale wniósł o przekazanie zgromadzonych środków na dochody budżetu skarbu państwa. Zasadniczą służbę wojskową odbywał w czasie od 29 kwietnia 1974 r. do 14 kwietnia 1976 r.

(o k o l i c z n o ś c i b e z s p o r n e)

W okresie od 15 lutego 1972 r. do 27 czerwca 1973 r. ubezpieczony wykonywał w (...) Zakładach (...) pracę pomocy cukiernika.

D o w ó d:: w aktach emerytalnych: świadectwo pracy, k. 12.

W Zakładzie (...) w L. wykonywał od 06 lipca 1973 r. do 31 grudnia 1981 r. pracę – według świadectwa pracy – operatora dźwigu i w czasie tego zatrudnienia, w okresie od 29 kwietnia 1974 r. do 14 kwietnia 1976 r. odbywał zasadniczą służbę wojskową. Faktycznie jednak w okresie od 06 lipca 1973 r. do 28 kwietnia 1974 r. i nadal po powrocie w związku z zakończeniem służby wojskowej na podstawie umowy o pracę z dnia 10 maja 1976 r., od 10 maja 1976 r. do 02 kwietnia 1978 r. wnioskodawca wykonywał pracę kierowcy samochodu dostawczego marki Ż. i zgodnie z angażem z 22 listopada 1977 r. był kierowcą samochodu do 3,5 tony. W tym czasie posiadał prawo jazdy kategorii B. Wniosek o zmianę stawki zaszerogowania z 17 kwietnia 1978 r. wskazuje na wykonywanie przez wnioskodawcę w Kombinacie (...) w L. pracy pomocnika na dźwigu marki K.-(...). Angażem z dnia 25 kwietnia 1978 r., z dniem 03 kwietnia 1978 r. powierzono P. Ś. (1) obowiązki operatora dźwigu K. (...) i w dalszym okresie zatrudnienia wykonywał prace operatora dźwigu samojezdnego. Z dniem 01 stycznia 1982 r. ubezpieczony kontynuował zatrudnienie w Przedsiębiorstwie (...) w L., z zachowaniem ciągłości pracy i powierzono mu obowiązki kierowcy i pracę tę wykonywał do ustania z dniem 28 lutego 1983 r. stosunku pracy.

D o w ó d: w aktach emerytalnych: - świadectwo pracy, k. 14,

- kserokopia książeczki wojskowej, k. 8-11,

akta osobowe (...)L.,

w aktach osobowych (...) w L. : - adnotacja w kwestionariuszu osobowym,

- umowa o pracę z 10 maja 1976 r.,

- angaż z 22.11.1977 r.,

- wniosek z 17 kwietnia 1978 r.,

- angaż z 25 kwietnia 1978 r.,

- angaże z: 03 i 21 maja 1979 r., 22 maja 1980 r., 22 października 1980 r., 30 grudnia 1981 r.,

- angaż z 31 grudnia 1981 r.,

- angaż z 03 grudnia 1982 r.,

- świadectwo pracy z dnia 28 lutego 1983 r.

Faktycznie w (...), w pierwszym okresie zatrudnienia, do chwili rozpoczęcia zasadniczej służby wojskowej, wnioskodawca był kierowcą samochodu dostawczego marki „Ż”. Po zakończeniu tej służby kontynuował to zatrudnienie i jednocześnie około 1977 r. uzyskał uprawnienia na dźwig. Poczynając od 03 kwietnia 1978 r. wykonywał prace operatora dźwigu samojezdnego, zamontowanego na samochodach ciężarowych „K. (...)” i „J.”. Pracę tę nadal kontynuował po przekazaniu wraz z dźwigiem w Przedsiębiorstwie (...) w L., od dnia 01 stycznia 1982 r. do dnia 28 lutego 1983 r.

D o w ó d: zeznanie świadków: J. S., k. 79v., e-protokół: 00:21:00-00:25:00,

A. M., k. 79v., e-protokół: 00:05:00-00:14:00,

wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 80, e-protokół: 00:30:00-00:37:00.

W (...) P. Ś. (1) pracował od 01 marca 1983 r. do 19 września 1983 r. jako kierowca – operator dźwigów samojezdnych. Prace tę wykonywał w Oddziale L.. Na podstawie umowy o pracę z dnia 01 marca 1983 r. powierzono wnioskodawcy obowiązki operatora dźwigu. Zgodnie z prawem jazdy z dnia 13 maja 1982 r. wnioskodawca posiada uprawnienia kategorii B, C i E a w dniu 14 listopada 1981 r. uzyskał prawo obsługi ciężkich maszyn budowlanych i drogowych klasy drugiej o specjalności żurawie samojezdne kołowe do 30 ton.

D o w ó d: w aktach emerytalnych: - świadectwo pracy, k. 15,

- opinia, k. 16,

w aktach osobowych: - prawo jazdy,

- uprawnienie nr 8151014.

W Przedsiębiorstwie (...) P. Ś. (1) był kierowca samochodów ciężarowych o masie całkowitej powyżej 3,5 tony a także operatorem dźwigu samojezdnego.

d o w ó d: zeznanie świadków: J. O., k. 79v, e-protokół: 00:15:00-00:18:00,

M. S., k. 79v.-80, e-protokół: 00:25:00-00:28:00,

wyjaśnienia wnioskodawcy, k. 80, e-protokół: 00:30:00-00:37:00.

W okresach od 01 stycznia 1988 r. do 31 października 1989 r., od 01 grudnia 1989 r. do 15 września 1993 r. i od 16 października 1993 r. do 30 czerwca 1997 r. wnioskodawca wykonywał w (...) S.A. Oddział – Zakłady (...) w P. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy prace ślusarza spawacza na powierzchni, poza okresem od 16 września 1993 r. do 15 października 1993 r., zakwalifikowanymi przez organ rentowy do prac w szczególnych warunkach. W czasie od 16 września 1993 r. do 15 października 1993 r. ubezpieczony przebywał na zasiłkach chorobowych.

(o k o l i c z n o ś ć n i e s p o r n a)

Wskazany stosunek pracy, „na podstawie sukcesji” wnioskodawca kontynuował w Przedsiębiorstwie (...) S.A. Oddział L. w okresie od 01 lipca 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. świadcząc pracę ślusarza spawacza na powierzchni.

W świadectwie pracy z dnia 30 września 1999 r. (...) S.A. w I. stwierdziło, iż w okresach od 01 stycznia 1988 r. do 31 października 1989 r. i od 01 grudnia 1989 r. do 30 września 1999 r. wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, Dział II, poz. 1 pkt 12

D o w ó d: w aktach emerytalnych: świadectwo pracy, k. 18.

Decyzją z dnia 23 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił wnioskodawcy P. Ś. (1) prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych. W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż na dzień 01 stycznia 1999 r. ubezpieczony nie udowodnił żadnego okresu pracy w warunkach szczególnych wobec wymaganych 15 lat. Jednocześnie organ rentowy nie uznał za prace wykonywane w szczególnych warunkach zatrudnienia ubezpieczonego w (...) S.A. Zakłady (...) w okresach od 01 stycznia 1988 r. do 31 października 1989 r., od 01 grudnia 1989 r. do 15 września 1993 r. i od 16 października 1993 r. do 30 czerwca 1997 r. ponieważ w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 30 czerwca 1997 r. nie został określony charakter pracy zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r.; podane stanowisko pracy jest niezgodne z powołanymi przepisami branżowymi. O/ZUS poinformował także, że udowodniany przez wnioskodawcę okres pracy w szczególnych warunkach wynosi 9 lat, 1 miesiąc i 3 dni.

Ponownie prawa do emerytury organ rentowy odmówił P. Ś. (1) decyzją z dnia 07 lutego 2017 r. wskazując w niej, że uznał wymienione wyżej okresy pracy w (...) S.A. Zakłady (...) w P. w łącznym wymiarze 9 lat, 1 miesiąca i 13 dni. Nadal nie uznał natomiast okresu pracy ubezpieczonego w (...) S.A. od 01 lipca 1997 r. do 31 grudnia 1998 r.

(o k o l i c z n o ś c i n i e s p o r n e)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy P. Ś. (1)(...)zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32 wskazanej ustawy, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat - dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 tj. 25 lat dla mężczyzn. Emerytura, o której mowa, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, ubezpieczonym urodzonym przed dniem 01 stycznia 1949 r., będącym pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnionymi w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, przysługuje emerytura w wieku niższym niż określony w art. 27 pkt 1.

Wiek emerytalny, o którym mowa we wskazanym artykule, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych, tj. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. z 1983 r. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Z dyspozycji § 4 ust. 1 cytowanego rozporządzenia wynika, że pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn, ma okres zatrudnienia 25 lat, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Przy czym, zgodnie z § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

Okresy pracy, o których mowa powyżej, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy. Zgodnie z § 22 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno – rentowe i zasad

wypłaty tych świadczeń istnieje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia w przypadku braku odmiennych regulacji ustawowych w tym przedmiocie. Dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, iż nie może on przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Na gruncie niniejszej sprawy bezspornym było, iż w dacie wydania decyzji przez organ emerytalny wnioskodawca ukończył 60 lat, zaś na dzień 01 stycznia 1999 r. udowodnił wymagane okresy składkowe i nieskładkowe w wymiarze 25 lat. Wnioskodawca przystąpił do OFE, ale złożył wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu na dochody budżetu państwa.

Sporną kwestią wymagającą ustalenia Sądu było natomiast to, czy wnioskodawca posiada staż 15 lat pracy w szczególnych warunkach i czy poza udokumentowanym według stanu na dzień 01 stycznia 1999 r. okresem 9 lat, 1 miesiąca i 3 dni okresem wykonywania pracy w szczególnych warunkach (w czasie pracy w (...) S.A. Zakłady (...) od 01 stycznia 1988 r. do 31 października 1989 r., od 01 grudnia 1989 r. do 15 września 1993 r. i od 16 października 1993 r. do 30 czerwca 1997 r.), posiada inne jeszcze takie okresy, w tym, czy prace takie wykonywał w czasie od 01 lipca 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. W ocenie ZUS wskazany wyżej okres nie może być uznany ze wskazanych w uzasadnieniu decyzji przyczyn formalnych.

Zebrany w sprawie materiał uzasadnia wniosek, że poza wskazanym wyżej, uznanym jako okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach okresem pracy w (...), w wymiarze 9 lat, 1 miesiąca i 3 dni P. Ś. (2) udokumentował także dalsze okresy wykonywania takiej pracy, których łączny wymiar wraz z już uznanym okresem wynosi wymagane 15 lat. W świetle tego materiału do takich okresów należy zaliczyć okres jego pracy w Zakładzie (...) w L. od 03 kwietnia 1978 r. do 31 grudnia 1981 r. (3 lata, 8 miesięcy i 29 dni) w charakterze operatora dźwigu samojednego, zamontowanego na samochodzie ciężarowym marki „K.”. Praca taka jest bowiem wymieniona w stanowiącym załącznik do wskazanego na wstępie niniejszych rozważań rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983 r. wykazie A, Dział V, poz. 3, tj. prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych, zaś nazwa byłego pracodawcy ubezpieczonego świadczy o przynależności Zakładu do branży budowlanej. Analogiczną pracę, nadal na tym samym dźwigu, P. Ś. (2) kontynuował także w należącym do branży budowlanej Przedsiębiorstwie (...) w L., po przejściu do tego Przedsiębiorstwa z Zakładu (...) w L. wraz z dźwigiem, gdzie pracował w czasie od 01 stycznia 1982 r. do 28 lutego 1983 r. (1 rok, 1 miesiąc i 28 dni). Jest to zatem kolejny okres jaki należy uwzględnić, jako okres pracy w szczególnych warunkach. Nadal, posługując się nomenklaturą wskazanego wyżej załącznika do rozporządzenia, pracę maszynisty ciężkich maszyn budowlanych P. Ś. (1) wykonywał w okresie od 01 marca 1983 r. do 19 września 1983 r. (6 miesięcy i 19 dni) pracując w (...) na stanowisku kierowcy operatora dźwigów samojednych i kierowcy samochodów ciężarowych o dopuszczalnym ciężarze całkowitym całkowitej powyżej 3,5 ton, tj. prace wymienione w wykazie A, Dział VIII, poz. 2.

Organ rentowy uwzględnił jako okres pracy w szczególnych warunkach, okres zatrudnienia wnioskodawcy w (...)w P., skąd „na podstawie sukcesji” został z dniem 01 lipca 1997 r. przekazany do Przedsiębiorstwa (...) S.A. Oddział L.. Poza zmianą pracodawcy, jego sytuacja pracownicza nie uległa żadnej zmianie. Nadal po zmianie pracodawcy wykonywał dokładnie taką samą pracę, tj. pracę przy remoncie i eksploatacji urządzeń wodnych i ciepłych i nadal w tym samym miejscu. Należy zatem uwzględnić również okres pracy w szczególnych warunkach od 01 lipca 1997 r. do 31 grudnia 1998 r. (1 rok, 6 miesięcy i 1 dzień).

O szczególnym charakterze wymienionych wyżej prac świadczą nie tylko akta osobowe wnioskodawcy i jego wyjaśnienia ale także zeznania świadków, byłych współpracowników P. Ś. (1). Wszystkie te środki dowodowe, w szczególności znajdujące oparcie w dowodzie z dokumentów zeznania świadków wraz z wyjaśnieniami wnioskodawcy wzajemnie się uzupełniają i łącznie stanowią wiarygodny jednolity dowód, który nie pozostawia wątpliwości co do szczególnego charakteru wymienionych wyżej, wykonywanych prac.

W świetle zatem zebranego w sprawie materiału i powyższych rozważań P. Ś. (2) wraz z wcześniej uznanym przez organ rentowy okresem udokumentował wymagane 15 lat pracy w szczególnych warunkach, w rozumieniu powołanych na wstępie powyższych rozważań przepisów prawa ubezpieczeniowego.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. uwzględnił uzasadnione odwołanie i orzekł co do istoty sprawy.